

Voorbeden en overweging 13 september 2020 Bennekom

Pastor John Rademakers

Pastor: Keren wij ons hart tot God en bidden wij.

Lector: Voor alle zieken maar voor al voor hen
die de vervreemding ervaren dat mensen niet meer naar hun toekomst
voor hen die zich eenzaam voelen
omdat oud zeer blijft knagen,
dat zij wegen mogen ontdekken
die tot verzoening leiden en nieuwe levenskansen.
Laat ons zingend bidden

Wij bidden voor alle mensen die fouten hebben begaan
en niet kunnen geloven in vergeving.
Voor allen die gebukt gaan onder schuldgevoelens
dat zij mensen mogen ontmoeten bij wie ze zich geaccepteerd weten
Voor onze kerk bidden wij dat zij zich voortdurend bekeert
en de eindeloos geduldige liefde van God die zij verkondigt
ook zelf in praktijk brengt
Laat ons zingend bidden

Wij bidden voor hen die dreigen te verdrinken
in zorgen en onzekerheid
voor hen die lijden onder de gevolgen van het coronavirus
voor de slachtoffers van natuurrampen, van oorlogsgeweld met name
de slachtoffers in Moria op Lesbos
Dat zij mensen mogen ontmoeten die met hen meeleven
Dat politieke leiders hun verantwoordelijkheid nemen
vanuit een daadwerkelijke betrokkenheid
Laat ons zingend bidden

Wij bidden voor allen die bekleed zijn met
Verantwoordelijkheid voor ons land voor onze regio
Om in deze coronatijd de juiste wegwijzers te bieden
dat zij de juiste beslissingen mogen nemen
tot welzijn en levensgeluk van hen
die aan hun verantwoordelijkheid zijn toevertrouwd
Laat ons zingend bidden

We bidden voor de Zalige Titus Brandsmaparochie
en onze eigen geloofsgemeenschap,
dat wij die leven bij de gratie van Gods vergeving
de moed hebben om hart en hand te reiken
aan hen die ons tekort deden
Dat wij de waarde van het motto “Maak het goed” ons mag
blijven inspireren bij ons omgaan met elkaar
zieken en gezonden Laat ons zingend bidden

Zo bidden wij vandaag op deze Nationale Ziekendag in het
bijzonder voor de zieken in onze geloofsgemeenschap thuis
in ziekenhuizen en elders
dat ze bemoediging en meeleven mogen ervaren
Voor allen zie bij de ziekenzorg betrokken zijn
dat zij de kracht mogen blijven vinden
om door te gaan ook wanneer het moeilijk is
voor onze overledenen bidden wij en in het bijzonder..... ..
en voor datgene wat ieder van ons persoonlijk dierbaar is:
Laat ons zingend bidden

Afsluiting door pastor

Overweging: “Maak het goed” 13 september 2020

Vandaag op ziekenzondag wordt er in heel veel parochies extra aandacht besteed aan de zieken.

Zonnebloem en caritasgroepen brengen een bloemetje of een andere attentie om te laten weten dat zieken er ook toe doen.

Zoals ik al in de inleiding vermeldde krijgt de aandacht voor zieken in deze coronatijd een extra betekenis.

Door het virus worden we soms pijnlijk dichtbij geconfronteerd wat ziek zijn kan betekenen

Ook als gelovige gemeenschap zijn we ons daarvan bewust. We mogen ons verbonden weten met onze zieken, hen nabij zijn met onze liefdevolle aandacht en zorg

Maar als gelovigen ook met onze gebeden en met het sacrament der zieken, vroeger vooral het sacrament der stervenden genoemd,

Maar sinds het Vaticaanse Concilie in de zestiger jaren is ook de betekenis van dit sacrament beter tot zijn recht gekomen.

Er wordt gekeken naar de Bijbelwoorden uit de brief van Jacobus waar gesproken wordt over het zalven van de Zieken

Het zalven als een teken waarin wordt beleefd en uitgesproken, dat God ons mensen in Jezus nabij wil zijn.

Ook in het leven waar het sterven nog niet dichtbij is

En zo kennen we naast de ziekenzalving in huiselijke kring ook de gezamenlijke ziekenzalving Zieken en ouderen ontvangen het sacrament en worden zo bemoedigd de weg in het leven te gaan die hem of haar nog gegeven is. Persoonlijk vind ik het steeds zeer indrukwekkend wanneer zo het ziekzijn in huiselijke kring een eigen plaats krijgt.

Dat met gebed en zalving de mens geestelijk en lichamelijk aan bod komt. Met name het noemen en aanraken en zalven van handen mond ogen en oren is dan een mooi ritueel, dat in deze coronatijd maar heel beperkt mag worden toegepast

Een ritueel waarmee wij mensen wijzen op wat wij aan goedheid hebben kunnen doen en tegelijkertijd om uit te spreken dat we God mogen vragen om vergeving wanneer we tekort zijn geschoten.

Zo krijgt de zieke mens aandacht in het leven dat getekend is door lijden in welke vorm dan ook. Er wordt ruimte gegeven om ook in deze heel eigen situatie te mogen ervaren dat God mensen nabij wil zijn als een bemoedigende kracht.

En dan kan de wens” maak het goed” echt waar worden, als een opbeuring en bemoediging

Maar “maak het goed, heeft ook nog een andere betekenis.

“Maak het goed, in de zin van maak het in orde, ruim op wat er verkeerd is.

En vanuit deze betekenis zou ik vandaag willen kijken naar ziekenzondag.

“Aandacht voor zieken is gezond” gold een aantal jaren geleden als motto voor deze zondag, waarmee gezegd wilde zijn dat echte aandacht voor zieken niet alleen heel positief voor de zieken is.

De aandacht voor zieken is ook van grote betekenis voor mensen die er eveneens bij betrokken zijn.

Wanneer je met ziek-zijn te maken krijgt ga je ook zelf veel relativeren. Bovendien blijkt ook dat aandacht schenken aan zieken naast de inspanning en moeite heel verrijkend kan werken naar jezelf toe. Ieder die zelf een zelf met ziekenzorg te maken heeft kan daarvan getuigen.

Vandaag bieden ons de schriftlezingen stof te over om ons te realiseren wat het betekent: “maak het goed” en hoe wij kunnen omgaan met vergeving. Hoe vaak moet je kansen geven en hoe diep moet het gaan. De Schriftwoorden liegen er niet om: “niet 7 keer maar zeventigmaal zevenmaal: anders gezegd steeds weer opnieuw zonder beperking.

En wil je het goed maken met God dan ontkom je er niet aan het eerst met je medemensen op orde te zijn.

Geen geringe opdracht en misschien soms wel onmogelijk. Als we zien wat mensen elkaar kunnen aandoen lijkt de opdracht tot verzoening bijna bovenmenselijk. Koester geen wrok horen wij in het boek van Jezus Sirach en hoe kan een mens, die onverbiddelijk is voor zijn evenmens om vergeving bidden voor zijn eigen zonden.

Het zijn prachtige woorden maar kun je die echt nog uitspreken als we denken wat mensen elkaar kunnen aandoen als we denken aan de slachtoffers van geweld in zijn vele vormen waar vaak jonge mensen bij betrokken zijn zoals steekpartijen met afschuwelijke gevolgen voor slachtoffers en nabestaanden. Hanna Arendt De Duits Joodse filosofe

Laat dat scherp aanvoelen bij haar denken over wat De Holocaust aanrichtte. Dan denk je wel eens” hoe zo maak het goed “

En die vraag speelt soms heel pijnlijk als we denken aan relaties tussen ouders en kinderen, broers en zussen. Als je soms hoort wat daar kan gebeuren, dan lijkt de weg naar verzoening een mooie droom die geen vat krijgt op de werkelijkheid.

Vandaag op ziekenzondag is het goed vanuit deze invalshoek eens stil te staan bij wat vergeving wat verzoening dan kan gaan betekenen. Want voor veel zieken is de lichamelijke pijn nog wel te houden, met medicatie kan men ver komen om pijn op te heffen

Maar bij het ziek-zijn komt zoveel meer kijken. Afhankelijk worden van anderen, hulp moeten vragen! Misschien ben je getroffen in datgene wat je zo graag deed. Iemand die door een herseninfarct getroffen wordt en daarna in zijn of haar spraakvermogen is geraakt.

En dan heb je een beroep waar je het zo moet hebben van het gesproken woord. Of je zult maar tandarts zijn en dan juist in je fijne motoriek worden getroffen en dan misschien moeten accepteren dat je je beroep nooit meer kunt uitoefenen.

Ziek-zijn doet je ontdekken wie je echte vrienden zijn, wie de echte mensen zijn die om je geven. Maar ziek-zijn brengt mensen vaak ook veel dichterbij zichzelf omdat ze nu pas echt gaan ontdekken wat je nog kunt en wat niet.

Misschien ontdek je dan dat sommige zaken wellicht anders waren gelopen als je het vroeger anders had aangepakt, niet zo je eigen gelijk had gezocht en juist die uitspraak beter voor je had kunnen houden. Dan was die ruzie misschien niet zo uit de hand gelopen, dan was dat karakterverschil misschien toch meer geaccepteerd.

“Maak het goed “mag dan een oproep zijn die vanuit de schriftlezingen tot ons klinkt maar dat komt er niet altijd van.

In het begin deed de ruzie en het daaropvolgend wegblijven heel veel pijn, zei een moeder me toen ze vertelde dat haar zoon al meer dan 20 jaar niet meer thuiskwam.

Geleidelijk aan slijt het wel, maar ook na jaren blijft de waarom--vraag nog steeds. Je leert wel met de pijn omgaan maar echt lukken doet het nooit.

De pijn blijft en het weer goed maken staat eigenlijk in haar hart boven aan het verlanglijstje. In zo'n situatie bevinden zich meer mensen dan we denken

Wanneer er dan gesproken wordt met woorden als "verzoen je toch met elkaar, maak het goed," dan blijkt dat wel te beantwoorden aan een diep verlangen, maar vaak komt het er toch niet van.

Tijdens het ziek zijn kan dit verlangen echter veel meer vorm krijgen

Het zou een goede zaak zijn wanneer wij bij ons omgaan met zieke mensen zouden luisteren naar dit verlangen om het toch weer goed te maken. Op deze wijze kan dan de zieke in dit opzicht tot zijn/haar recht kunnen komen, maar ook dat gaat niet zomaar. Vooreerst zou er van beide partijen een bereidheid dienen te zijn, want als de een echt niet wil, dan houdt het op. Van de andere kant kan het ook niet zo zijn dat wanneer iets echt fout is geweest dat je dan met oog op de zieke maar zegt "We maken het goed" uit een vorm van een soort medelijden, om het ervaren of gedane onrecht maar met de mantel der liefde te bedekken.

Zeker dan kun je het wel bedekken maar het lost eigenlijk heel weinig op. Het gaat erom dat mensen elkaar kunnen vergeven zoals ze zijn, niet door het gemaakte onrecht weg te poetsen, doen alsof het er niet is. Wanneer mensen elkaar willen vergeven dan is het belangrijk over en weer echt te erkennen wat er gebeurd is, wat er fout was:

Dat een vader of moeder kunnen erkennen dat hun aanpak onjuist was en dat het verdriet dat een kind ouders kan aandoen niet niks is geweest. Dit te onderkennen over en weer, zo elkaar het ervaren verdriet een plaats te geven als iets wat toch gemaakt heeft wat je nu bent, dat je getekend heeft.

Als dit gebeurt dan komen mensen tot hun recht. En als je dat over en weer kunt uitspreken dat is er ook een basis waarop een vergeving tot stand kan komen, dat verzoening tot stand kan komen om zo toch weer open te staan voor een nieuwe toekomst.

Je mag elkaar in de ogen kijken en al zie je misschien nog steeds de geleden pijn of de diepe teleurstelling

Maar het is goed gemaakt en dat is waardevol. En als we zo met elkaar kunnen omgaan denk ik dat we dan ook in praktijk brengen als wij tot God bidden: vergeef ook onze schuld zoals wij die ook aan anderen vergeven

Door op deze manier aandacht te schenken aan wat zieke mensen kan bezighouden dan maken niet alleen de zieken het goed,

Dan kunnen ook wij allen werken aan een samenleving waar ondanks alles er toch weer nieuwe kansen zijn voor zieken en gezonden. Amen